

Kristdemokraterna

Stig Nyman

Landstingsråd (kd)

INTERPELLATION

2003-02-05

Interpellation ställd till landstingsrådet Inger Ros (s) om koordinatorfunktion för att ta hand om möjliga organdonatorer och deras anhöriga

Antalet personer som väntar på organdonation i Stockholms läns landsting är stort och behovet av organ för transplantation beräknas dessutom öka i framtiden. Detta samtidigt som antalet avlidna donatorer har minskat under en följd av år.

I en del andra länder i Europa och USA har antalet donatorer däremot ökat under en följd av år. Detta kan sannolikt inte bara förklaras med att svensk sjukvård håller en hög kvalitet samt att antalet olyckor med dödlig utgång i vårt land är förhållandevis lågt. Organisatoriska orsaker spelar sannolikt också en roll för tillgången av transplantationsorgan.

Sjukvårdens förmåga att identifiera och korrekt omhänderta lämpliga donatorer och deras anhöriga kan vara en bidragande orsak. Någon säker uppgift på antal möjliga donatorer i Mellansverige eller hela riket finns inte, men sannolikt ligger siffran högre än de donatorer som faktiskt tillvaratas idag. Varje år avlider ca 95 000 människor i Sverige. Många av dessa skulle kunna donera vävnad. När det gäller organdonatorer är situationen annorlunda. Endast de patienter som avlider i total hjärninfarkt under behandling i respirator på en intensivvårdsavdelning är möjliga som organdonatorer. Det totala antalet sådana patienter i Sverige är inte känt, men antalet är sannolikt mycket litet. Det är därför av stor betydelse att försöka fastställa hur många sådana patienter som finns. Detta antal utgör den yttersta gränsen för möjliga organdonatorer i Sverige. Det är viktigt att alla dessa patienter identifieras av sjukvårdens personal och att deras inställning till donation efterfrågas. En avliden patient som donerar sina organ kan ge nytt liv till flera andra människor.

Det finns idag en projektanställd koordinator på neurointensiven på Karolinska sjukhuset. Hennes uppgift är att ta hand om potentiella donatorer och föra samtal med anhöriga, svara på deras frågor och finnas till hands för dem. Det har från anhöriga framkommit att de, tack vare hennes stöd, har vågat fatta det svåra beslutet om organdonation från en anhörig.

Att föra samtal med anhöriga om denna svåra fråga är inget man gör i förbifarten utan kräver tid och kompetens. Det aktuella projektet upphör nu i vår. För en fortsättning krävs nytt beslut snart nog. I samband med detta bör frågan om re-

sursförstärkning diskuteras. Är det rimligt att det bara finns en i Stockholms läns landsting som tar hand om potentiella donatorer och deras anhöriga?

Ur patientföreträdar- och beställarsynpunkt är det högst rimligt att en koordinatorfunktion med uppgift att ta hand om möjliga donatorer och deras anhöriga, ingår i den reguljära verksamheten. Det finns, enligt min mening, därför en välmotiverad anledning att avsluta projektet och permanenta verksamheten med förtydligande och komplettering av landstingets beställningar.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande fråga sjukvårdslandstingsrådet:

1. **Är du beredd att permanenta den i interpellationen omnämnda koordinatorfunktionen?**
2. **Är du beredd att stärka resurserna så att ytterligare en befattning kan tillkomma i anslutning till permanentningen eller inom relativt kort tid?**
3. **Har du och landstingets politiska majoritet några planer att intensifiera informationen till allmänheten med anledning av bristen på organ för transplantation?**

Stig Nyman, kristdemokrat